

אשריכם ישראל

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א – אדר תשפ"א

פורים בצל הקורונה

חשיפה מגזירות פורים תשפ"א של "ארגון הבריאות"

ג] ילדים המתחפשים לשוטרים מתבקשים לא להיכנס למאה שערים מחשש לחטיפת מקלות ובצים...

ד] "ארגון הבריאות" מתחבט רבות בשאלה האם יש להניח את המסכה הכירוגית מתחת למסכה של פורים או שמא מעליה... והמהדרין ישימו גם מעל וגם מתחת... השב"כ מנסה ביחד עם מכון ויצמן לפתח מכשיר מיוחד שיעזור לשוטרים לזהות האם מתחת למסכה של פורים מסתתרת מסכה כירוגית...

קצת רצינות

טוב, עד כאן רק צחקנו מעט לכבוד פורים, אבל עכשיו, בבקשה, קצת

גזירות והמלצות

חברים יקרים, קיבלנו "טעימה" של כמה גזירות והמלצות מ"ארגון הבריאות" לקראת חג הפורים הבעלי"ט:

א] גזירת הרמזור - אין לשלוח "משלוח מנות" מעיר אדומה לעיר

כתומה, אלא אם כן מדובר במשלוח בעל "התו הסגול", או שהשולח הינו בעל "דרכון ירוק", ובדיעבד לכל הפחות שיתחייב לשים בקלפי "פתק לבן"...

ב] בכל משלוח מנות במקום בקבוק יין יש להניח בקבוק אלוכג'ל...

ה"נאורים" והליברליים שבכל דור ודור... ושוטים נהיה אם נסחף אחרי טענותיהם! כי באמת כל הנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל, ואין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים, כך שמי שהולך בתמימות ובעצמית עיניים [כן! כן! אנחנו גאים לעצום עיניים!] אין סיכוי בעולם שהוא יפסיד מזה!!!

אלא מאי? אין לך אפשרות לדעת מה סובר גדול פלוני? אז לכן מה? לכן אתה כבר נהיית "מאן דאמר"? אתה לא מבין שזה מגוחך? קראת איזה כתבה או איזו תיאוריה קונספירציונלית וכבר נדמה לך שאתה גדול הרופאים בדורנו... אדוני! אף אחד לא יודע כ-ל-ו-ם! ומשכך רק גדולי ישראל יכולים לעזור לך, כי רק להם יש סיעתא דשמיא, ורק אצלם יש הבטחה שהשומע להם אינו נכשל.

"עשה לך רב והסתלק מן הספק", תחליט באומץ גדול שרב פלוני הוא רבך בכל עניין, ולא רק כשזה נחמד לך... ופשוט תשאל אותו מה לעשות כעת בכל השאלות העומדות על סדר היום. כי רק מי ששואל רב ונכנע לדעתו יכול לישון ברוגע! ובלי זה אתה כל הזמן מבולבל ומתגלגל מצד לצד מגודל האחריות והמצפון שרוכב עליך, האם זה טוב שאעשה כך או כך, מה נכון "למעשה"? "עשה לך רב והסתלק מן הספק".

רצינות. ידוע שלפני הגאולה תהיה "תקופת הברור", וכעת אנו נמצאים בתוך ברור מאד מאד קשה, אפשר לומר שמבחינה רוחנית לצד הנזקים הגדולים שגרמה הקורונה, ואין כאן המקום להאריך בזה, הרי שישנם עוד שני נזקים גדולים הקשורים מאד לימי הפורים, וברשותכם ארחיב קצת בעיניים אלו, המדובר הוא על "אמונת חכמים" ועל "אהבת ישראל", לצערנו שני הדברים הללו השתבשו בעקבות הווירוס שפקד את עולמנו. אין ספק שעל כל אחד לעשות מה שביכולתו בתור השתדלות למען בריאותו ובריאות הציבור, אך לצערנו הנושא הכל כך מורכב הזה עבר ממזמן את קווי השפיות, ויותר משאכפת לאנשים ההשתדלות הנדרשת למען הבריאות [כמו שהיא נדרשת גם כשנוסעים ברכב לשמור על חוקי התנועה וכו' וכו'] רבים עוסקים כל היום רק ב"לטחון" את הזולת האם הוא בסדר או לא בסדר... שכחנו שיש איסור לשון הרע ויש ציווי לדון לכף זכות, ויש מצות ואהבת לרעך כמוך גם כשהוא לא בסדר... הכל נשכח!

ולא פחות חמור, החולשה ב"אמונת חכמים", זה לא משנה אם יש לאחד הגדולים משבקי"ם ומזכירים, סדרנים ואנשי החצר... את הטענות האלו כבר טענו "קרח ועדתו", המתיוונים והמשכילים,

ובעצמו, אנשי הנשיא אף דאגו לעדכן את המוזמנים שכל הכיבוד שמוכן לכבודם הינו כשר למהדרין מן המהדרין. אלא שלמעשה בחדר ההמתנה שבארמון מותקן מכשיר טלוויזיה שמשדר תוכניות "לא הכי נקיות" בלשון המעטה בשפה האיראנית המדוברת, אחד מגדולי הדור שדבר ההזמנה הגיע לאוזניו של מברק לראשי הקהילה היהודית שבאיראן בו הוא מתרה בהם שלא יקבלו את ההזמנה, וזאת משום שנודע לו כי בחדר ההמתנה ישלו בראיות אסורות, כמו גם בשמיעות אסורות. ניתן לתאר שאם ראשי הקהילה אינם בוגרי "מעין החינוך" וכדומה, הם כלל לא ינידו אף, שעה שהם ישלחו את המברק אל האשפה, ויזדרזו להתארגן לביקור המכובד...

נעצור שנייה ונחשוב, מה היינו עושים במקומם? הרי מדובר כאן לכאורה בסכנת נפשות ממש, את איראן אינני זקוק להכיר בפני אף יהודי, לכל אחד ברור שעל פי דרך הטבע יחס האיראנים אל תושביהם היהודיים בפרט ויהודי העולם בכלל לא ישתפר בעקבות אי ביקורם של ראשי הקהילה וכל זאת בלשון העדינה ביותר, מסתבר גם שמוחתו המשוכלל ימציא לנו הלכות חדשות מדוע כעת לא צריכים לשמוע בקול החכמים...

"החשדנות כלפי גדולים ורבנים חדרה בעוונותינו הרבים גם לתוך חוגם של שומרי מצוות. יש שחוששים להציע שאלותיהם לרב 'שמה לא יבין את המצב', או 'שמה יחמיר עליו' – ואינם יודעים כי המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר השכינה! (סנהדרין קי)."

(עלי שור" ב,רצו).

"אם רואים גאון זקן מופלג המקבל עליו את המשא של כלל ישראל, מוכרח שתהיה לו סיעתא דשמיא ולא יטעה (עיין ביאור הגר"א משלי טו, ט), הכרחי הוא לדעת שחייבים להאמין בחכמי הדור ואין זו אמונה עוורת. מי שעניו פקוחות מבחין בבירור שיש לו על מי לסמוך... יש לנו קומץ גדולים ואנחנו צריכים לדעת שבלי אמונת חכמים לא נוכל להחזיק מעמד"

(באמונתו יחיה" למו"ר הגר"ש וולבה זללה"ה עמ' צז).

פורים חוזר על עצמו...

ננסה לדמיין לעצמינו שנשיא איראן מזמין את ראשי הקהילה היהודית שבמידנתו לביקור, ברור לכולם שראשי הקהילה ישמחו להיענות להזמנה ברצון, הן לא בכל יום יש להם את האפשרות לבטא את צרכי קהילתם בארמון הנשיאות, ועוד בפני הנשיא בכבודו

עברו שנים ומרדכי לא השתחוה להמן, ואז באה הגזירה... על מה באה הגזירה? הסיבה האמיתית היא: על שנהנו מסעודתו של אחשורוש, האם נראה ב"חוש" שזו הסיבה? לא, הרי היה נראה שעקשנותו של מרדכי לא להשתחוות היא שהביאה את הגזירה, אבל באמת מרדכי לא היה ה"גורם" לגזירת שמים, אלא דווקא זה שהביא לביטולה של הגזירה. אומר הסבא מקלם זצ"ל: היצר הרע מנסה להטעות אותנו לא להאמין לחכמינו, ולכן הוא דאג שיראה כאילו מרדכי אשם בגזירה שנגזרה אך באמת – היעדר השמיעה למרדכי, היא, היא שהביאה את הגזירה (מובא ב"מכתב מאליהו" עמוד 76). ללמדנו, שאמונת חכמים נדרשת בכל מצב גם כאשר לכאורה נראה בחוש שהשמיעה לחכם כרוכה בסכנת נפשות.

חושבני שיום הפורים אכן מסמל גם את ה"אמונת חכמים", הן אז קבלו ישראל תורה שבעל פה שכל כולה עומדת בכח "אמונת חכמים", אשר לולא אמונת חכמים לא שייך להאמין לדברים שעוברים מדור לדור ללא שנכתבו, ובפרט לדברים שהוסיפו החכמים ותקנו, האמונה בכל המצוות שבתורה שבעל פה וכל הנלווה אליהם נובעת מכח האמונה בחכמי הדורות, וחג האמונה הזה הוא יום הפורים.

נעזוב את "עצמינו" ונחזור לעמיתינו יהודי איראן: היהודים מתארגנים לפגישה המיוחדת (אינני מכיר את היהודים החיים כיום באיראן, הדברים נכתבים כמשל בעלמא ואינם מכוונים כלפי אחינו היקרים הגרים שם, ה' ישמרם ויצילם), ומגיעים זמן מכובד קודם הזמן שנקבע... ממתינים בחדר ההמתנה, לא מביטים כלל על המכשיר המדובר, הם אף מצוידים באטמי אוזניים כדי לא להיכשל בשמיעה אסורה... הגיע השעה, הם נפגשים, ומצליחים לעזור רבות לקהילה היהודית, ותשקוט הארץ ארבעים שנה.

עוברים שנים ונשיא איראן מחליט להזמין שוב את ראשי הקהילה היהודית לביקור, המברק שוב מגיע, הכל חוזר על עצמו. אלא שהפעם נוסף לרשימת המוזמנים עוד יהודי חשוב שבמשך השנים תפס מעמד באיראן, הלה בשונה מחבריו התייחס ברצינות למברק שהגיע מגדול הדור ולא השתתף בביקור, לא עבר יותר משבוע וכל ראשי הקהילה היהודית קבלו הודעה שיתכוננו לטקס תלייתם רחמנא לצלן... בסופו של דבר בחסדי השם נתבטלה הגזירה...

סיפור דמיוני? לא ולא! לפני שנים רבות הוזמנו יהודי שושן והסביבה לסעודת אחשורוש, מרדכי היהודי אסר להגיע, לא שמעו לו והגיעו,

לבקשת נכדיו. הסב לקח לדיו את חוברת "שירותי קופת החולים" שהובאה אליו, והחל לחפש רופא מתאים למחלותיו. לפתע צדו עיניו מאמרי מחקר וכדומה שהובאו בסוף החוברת, שם נכתב על רפואת הסוכרת ועוד כמה עניינים, לאחר שקרא הסבא את הדברים החליט שהו מספיק "מבין" מעצמו וילך אחר הכללים שכתובים בחוברת ובדאי יתרפא, הוא קרא על החשיבות לאכול דגים לרוב, הוא ראה על המיוחדות של מרק אורז, ואכל יום יום כמה מנות, וכן על זה הדרך. מה רבה אכזבתו כשהמצב רק הלך והחמיר, או אז נמנה וגמר ללכת לרופא. הסב דפדף שוב בחוברת "שירותי קופת החולים" כשהפעם הוא באמת תר אחר רופא מתאים, הוא מצא בחוברת: מרפאת משפחה, לב, סוכרת, אף אוזן, רפואה כללית, רפואה צמחונית, רפואה טבעית, רפואה כזו ורפואה אחרת, הזדרז הסבא וקבע תור אצל כולם, כשהוא רושם לעצמו ביומן לוח זמנים מסודר של ביקורים אצל כמעט כל הרופאים בעיר.

הסבא שלא טרח לעדכן כל רופא שהוא תחת טיפול של רופא נוסף וכו', נראה בסופו של יום מותש כשהוא גורר עגלת קניות ענקית עמוסה בתרופות לרוב, אפילו הרוקח בירר היכן הוא פותח סניף של בית מרקחת... אין צורך לכתוב

מקובל מגדולי הדורות הקודמים זיע"א שלפני הגאולה יהיה כזה הסתר פנים, שבעוד שבזמן אליהו הנביא עלה אש במזבח בו הקריבו קרבנות לקב"ה, ואילו במזבח של העבודה זרה לא עלה אש, הרי שלקראת הגאולה יהיה ההיפך הגמור, ודווקא במזבח של העבודה זרה יעלה אש, ואילו מזבח השם ישאר דומם... מה שיגרום לתחושת הסתר פנים ובלבול גדול, וזה יהיה המבחן שלנו, שעל אף הבלבול העצום וההסתרה הגדולה נמשיך לאחוז בדרך האמת, ונדבק בתורה וחכמי הדור

(מאמר עקבתא דמשיחא" ממרן רבי אלחנן וסרמן זצ"ל, וכן בספר "ונכתב בספר").

עשה לך רב

שמעתי מעשה מיוחד שיש בו מסר גדול לצורה של נטילת עצה מן החכמים, ו"עשה לך רב". למשפחה אחת היה סב זקן בא בימים. הלה מעולם לא ביקר אצל רופא, ברוך ה' הוא מעולם לא חלה עד שהזקין. משהזקין נפלו עליו מחלות שונות ובני משפחתו אשר דאגו לשלומו הציעו לו לגשת לרופא, אך הסבא שמעולם לא ראה את החלוק הלבן ממש לא השתכנע, הן לדעתו הוא מספיק "מבין". אין צורך ברופאים, טען הסבא, אולם המחלות אשר החריפו והחריפו דחפוהו להשתכנע

איך נצליח לשמוח

"משכנס אדר מרבין בשמחה" זהו חיוב! נכון, לפעמים זה קשה, אבל יש חיוב הלכתי להרבות בשמחה! ואיך אפשר לצוות אותנו לשמוח? וכי אפשר "להחליט" לשמוח? שמעתי פעם משל נפלא על אחד שאהב מאד לרקוד אך לצערו עקב מחלה נאלצו לקטוע את רגליו, פגש הוא באחד חרש שאינו שומע וביקש ממנו כי היות והוא אוהב לרקוד ירכיבהו על כתפיו וירקוד איתו לקול צלילי מוזיקה, אך מה לעשות שהחרש לא שמע את המוזיקה ולא זו ממקומו, מה עשה אותו אחד השקה את החרש במשקה המעורר ומתסיס וכך החרש רקד מחמת המשקה והרוכב עליו נמצא רוקד לקול צלילי המוזיקה... כך הדבר גם במועדי ישראל, הנשמה רוצה "לרקוד", מאכילים את הגוף בשר ויין שעל ידם הוא בא לשמחה, וכך גם הנשמה נמצאת שמחה ו"רוקדת"...

זו התשובה לשאלה איך מגיעים לשמחת אדר, על ידי דברים גשמיים שמעוררים שמחה, אם זה שירה וריקודים, או לגימה שמקרבת ומאחדת [ולא כזו שמחזקת את האנוכיות...], כך מביאים גם את הנשמה לשמחה, כשעושים את הכל לשם שמים

מה היה סופו המצער של אותו סבא שבתחילה סמך על "דעתו" ואחר כך על "הבנתו", וגם בסוף לא השכיל לערוך תיאום בין הרופאים, ואף לבחור בסוג רפואה מסויים.

ולעניינינו, יושב יהודי וחושב שהוא "מבין" לבד, הוא לא זקוק ליטול עיצה מהמשגיח, הראש ישיבה, או אחד מרבני הישיבה, הן יש כבר ספרי הדרכה, והוא מעיין בספרים וחושב שההמלצות שמובאות בהם מתאימות לו אישית ללא צורך בעצה ממי שמכיר את טבעו, לימים הוא משתכנע שאינה דומה עצה שנכתבה בכלליות, לכזו שנאמרת עבורו בהתאם לרמתו ויצריו וכו', אך או אז הוא יכול לטעות, הוא ישאל פעם את רב פלוני במה להתחזק והרב יאמר לו שיוסיף שעת לימוד בערב, מחר הוא יפגוש את רב אלמוני וישאל גם אותו וישמע ממנו על החשיבות להוסיף שעתיים לימוד לפני שחרית, השלישי ימליץ לו ללמוד בזמן הפסקת הצהריים... האם ניתן לשאול כל פעם רב מזדמן ללא שאותו רב יידע שכבר המליץ לו רב אחר איזה שהן המלצות, וגם יעדכן את הרב השני על מה שקיבל מהרב הראשון, הלא כמו שברפואה יש דרכים שונות כן בעבודת ה', וכבר נאמר "עשה לך רב".

מתוך הלל והכרת הטוב לקדוש ברוך הוא.

צו השעה – אחדות!

לא זכו ישראל לנס פורים רק בזכות האחדות, ואת האחדות הזאת אנו משמרים על ידי משלוחי מנות ומתנות לאביונים (מהר"ל מפראג זצ"ל), יהי רצון שיעזרנו הקב"ה לשמר באמת את האחדות ולחזק אותה, ושנזכה לאהבה ואחוה שלום ורעות, שמחה וצהלה יחד עם כל בית ישראל.

הזמנות של פעם בשנה

רבי נפתלי כץ זצ"ל היה ידוע כצדיק הפועל ישועות, הוא היה אומר כי קל יותר לפעול ישועות

בכח השמחה מאשר בכח העצבות, כיוון שהשמחה מביאה השפעות טובות משמיים. באחד מימי הפורים, הגיעו שליחי המלך אל רבי נפתלי וסיפרו לו שהמלך זקוק לישועה. מה עשה הצדיק? החל לאכול ולשתות בשמחה גדולה ואחר כך התפלל, ובאמת, המלך נושע וניצל. שמע על כך המלך ושאל את רבי נפתלי מדוע נהג כך, ענה לו רבי נפתלי: "ביום הפורים רצון הבורא מאיתנו שנהיה שרויים בשמחה גדולה, ורק כאשר אנו שמחים ועושים רצונו, אז הבורא יתברך ממלא את רצונינו. ולכן, רק על ידי השמחה יכלתי לפעול את הישועה עבור המלך ביום הפורים" (עלון טוב לחסות בה').

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מסר יומי קצר \ שיעור שבועי ב"אור החיים" הק' \ שיחות חיזוק והרצאות אקטואליות

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

להזמנת הספרים: "בטחתי ונושעתי" [סיפורים מחזקים בני זמנינו], ו"יגעתי ומצאתי" [מאמרים וסיפורים לחיזוק עמלה של תורה בשמחה, בהסכמת גדולי ומאורי הדור שליט"א] \ לתגובות \ הזמנת הרצאות,

ניתן להתקשר: 08-9743208 \ 0527608955

אמנות חכמים – עט בלמנין?

אל הכהן... או אל השופט אשר יהיה בימים ההם, וכתב בספרי: 'אפלו אינו כשאר שופטים שהיו לפניו – אתה צריך לשמוע לו. אין לך אלא שופט שבימך'. ('שיחות מוסר' מובא בנתיבוי').

מדברי מרן ה"חפץ חיים" זצ"ל:

"הנה בימים האחרונים רבתה הקטגוריה והמריבה, ונמצאו אנשים כאלה שערכו מלחמה נגד היראים העומדים על משמרת דת קדשנו וכו'. ושפכו עליהם בוז וקלון ועשאו ללעג וקלס וכו'. ואותם היראים אל יפול רוחם עליהם, ואל ירך לבבם כי גואלנו חזק. דהנה כתוב (שמות ג, ט) ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי, וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם. ופירשו במדרש, שהלחץ היה בדברים, על ידי חירופים וגידופים שעשו את ישראל ללעג וקלס. וזה עלה להקב"ה, ודבר זה עורר רחמי שמים ונגאלו. וכן הדבר בימינו, **שמתוך זה**

מדברי מרן הגר"ח שמואלביץ זצ"ל:

"אמר רבי עקיבא: נמשלו ישראל לעוף, מה העוף הזה אינו פורח בלא כנפים, כך ישראל אינם יכולים לעשות דבר חוץ לזקניהם (ויק"ר יא, ח). ובבאור הדברים נראה, שאף על פי שאמות העולם יכולים לעשות כל מה שהם עושים, גם בלי זקנים, ישראל אינם כך. וכמו שבהמה וחיה ממלאה תפקידה בלא כנפים, ואילו העוף אם אבד את כנפיו, אין חייו חיים, וגרוע הוא מן הבהמה. כך גם ישראל, אם אין להם זקנים, אינם יכולים לעשות כלום וגרועים הם מאמות העולם.

בכל דור ודור חייב אדם לשמש תלמידי חכמים ולקבל עליו רב. ואל יאמר לנפשו אלו היו רבותינו שמדורות עברו חיים עמנו כיום הזה – הייתי הולך אצלם בלבב שלם, אבל בדור זה, בדור יתום, אל מי אפנה ומי יורה לי דעת! חס ושלוש מלומר כן, שהרי הכתוב אומר: 'ובאת

ומצות ה' בכתב ובעל פה, אין אחד שם על לב, ואדרבה יצחקו ויאמרו היטב אשר דיבר ומלעיז על תלמידי חכמים, ובעונותינו הרבים נגע זו הוא בכל העולם... וזהו פרי ושורש לכל צרותינו ומכאובינו ונגעי עמנו, ממנו פשתו כל הרעות רבות. ואילו היה לנו דעת גלעד לתבוע כבוד השמים יותר מכבוד הבריות, ודאי לא היינו מגיעים לכל צרות הללו, כי אז כבוד שמים במקומו וכבוד התורה ולומדיה ביה תליא... ובאמת רעה חולי זה גורמת לנו כל הצרות". ("יערות דבש" דרוש ז')

שהרשעים עושים את גדולי התורה לכלימה, יתעוררו רחמים משמים להושיענו".
("אגרות ומאמרים" י"ד).

מדברי מרן רבי יהונתן איבשיץ זצ"ל:

"בעונותינו הרבים עיקר צרתינו וחלינו הוא, כי אנו תובעים כבוד בשר ודם ולא כבוד מקום כלל... והעובר על דבר ה' העלם יעלימו עיניהם ולא ידברו לו דבר... ואם בתוך המשתה ילעג עד אין סוף על חכמי הדור ואנשי המעשה

נא להרבות בתפילה לרפואתם השלמה של

אליהו בן רחל

וחיים צבי בן רבקה

בתוך שאר חולי ישראל

הגיליון מוקדש לזכות ולע"נ

מו"ר רבי נסים ב"ר שלמה ורחל מויאל זצוק"ל

והרה"ק רבי ישראל ניסן בהרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף ק"ג זצוק"ל

זעקת מרן החיד"א זצ"ל:

"ואנן מה נענה, כי כל היום אנו מצטערים על חורבן הבית ועל הגאולה, ולא דעת ולא תבונה לנו לומר הלא בחורבן בית שני היו התנאים רבים בתורה ובמעשים טובים ועם כל זאת חרב בעון שנאת חנם, ואם עתה אין אנו באחדות ויש שנאת חנם, איך יתכן שיבנה בית המקדש, כיון שסיבת חורבנו לא פסקה ממנו. ואיך אנו אומרים 'כי לישועתך קוינו כל היום ונצפה לישועה' ושנאת חנם עדיין בנו. אוי ואבוי, כי זה דומה לנוטע אילן ובידו השנית ברזל לחותכו ולשרשו, וכה מעשהו יום יום, היש שטות גדול מזה, ומה יצדק אנוש במעשים טובים כל עוד טומאתו בו – שנאת חנם. ואיך לא נחוש על עון חילול שמו הגדול זה כמה מאות שנה".

(ד"א דרוש ו', מובא ב"קץ מגולה")

זעקת מרן ה"חפץ חיים" זצ"ל:

"איתא בגמרא (יומא ט'): מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו וכו' אבל מקדש שני שהיו עוסקים בתורה ומצות וגמילות חסד, מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות עבודה זרה גלוי עריות שפיכות דמים. והנה אנו מתפללים בתפלותינו ובקשותינו, בפרט בתפלות המוספין, לבנין בית המקדש, ומצפים אנו על זה בכל יום ויום, ואין אנו מתבוננים על עקר העכוב של בנין בית המקדש – שהרי ומה אם היה בכח העון המר הזה של שנאת חנם להחריב את בית מקדשנו אף על פי שהיה אצלם תורה וגמילות חסד, כל שכן וכל שכן שיש בכחו לגרם שלא יבנה בימינו, אם לא נחזק את עצמנו **בכל כחנו** לסור מעון זה ולהעביר את השנאה הטמונה בלבנו. דבעונותינו הרבים נתרבה העון הזה בכל עבר ופנה, בין בעירות גדולות ובין בעירות קטנות. ואם לא נתבונן לתקן את אשר קלקלנו, אז נהיה חס ושלום נמוקים בגולה, ועוד נהיה נתבעים על כבוד שמים שנתבזה על ידינו במשך גלותנו המר... כללו של דבר: כל הצרות שבעולם – תחלתן ועקרן הן על ידי שנאת חנם".

(ספר "אהבת ישראל" פי"ב)

שיעור הישועות

תושבי קרית גת והסביבה מוזמנים לשיעור השבועי בפרשת השבוע

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

לאור תורת ה"אור החיים" הק' זיע"א אשר דבריו מסגולים לכל הישועות, בשילוב סיפורים אקטואלים, עצות וסגולות.

השיעור מתקיים בס"ד כל יום חמישי בערב בשעה 20:30 בבית המדרש המרכזי "קרעטשניף" בקרית גת

ברוכים הבאים בשם השם!

בקה מיוחדת מקופאי העלון

היות ובעלון זה הובאו דברים חשובים לתועלת הרבים, נא ונא עשו כל מה שביכולתכם להפצת העלון הזה בקרב יקיריכם!

ניתן לקבל את העלון במהדורה דיגיטלית להדפסה עצמית ולהפצה בכל דרך. תזכו למצוות.

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל: 089743208A@gmail.com

יגעת י ומצאת י

מאמרים וסיפורים בני זמנינו
לחיזוק עמלה של תורה בשמחה

אלרזים
הוצאת ספרים

מעוטב
בסכמותידם
של גדולי
זמנאורי הדור
שליט"א

- < מה אני יכול לעשות כדי שאזכה ליותר חשק ותענוג בלימוד?
- < האם גם לגדולי ישראל לפעמים לא היה חשק, האם גם הם נפלו ונכשלו?
- < למה יש כאלה שלא עובדים את השם ודווקא להם יש "חיים טובים"?
- < אך אדע אם הביקורות שלי על עצמי נובעת מהיצר הטוב או מהיצר הרע?
- < כיצד אידע אם הקנאה שלי באחרים נובעת מקנאת סופרים?
- < למה השם לא מסיר ממני את כל המפריעים להתעלות?

הפצה ראשית - ספריית גיטלר

להשיג בהנחות הספרים המובחרות
להזמנות בכמויות 08/9743208